

Čtení: Lk 20,26-56

Kázání: Jan 3,16

Žádný, kdo v něho věří. To znamená, že každý má naději. Ale každý, kdo v něho věří. Četli jsme si příběh o ukřižování Ježíše. A podle evangelisty Lukáše byla pod tím křížem spousta lidí. Kdybychom si přečetli ještě ta další tři evangelia, zjistili bychom, že tam byla ještě větší spousta. Byl tam Šimon z Kyrény, který musel nést jeho kříž. Taky římsí vojáci, kteří měli dohlížet na pokojnou popravu a během volné chvíle hráli kostky o Ježíšovo oblečení. Taky tam byla spousta kolemjdoucích, velekněží a zákoníci, členové židovské rady, bylo tam hodně žen, které Ježíše doprovázely, Marie Magdalská, Marie, matka Jakubova, Salome, Marie Kleofášova, byla tam i Marie, matka Ježíšova a také její sestra. Pod křížem stál i Nikodém, který si jednou večer tajně s Ježíšem povídal. Byli tam i Ježíšovi přátelé, jeho učedníci. Také tam byli ti dva zločinci, kteří viseli na křížích vedle Ježíše. A byl tam také jakýsi římský setník, který když viděl, co se stalo, řekl: Tento člověk byl vskutku spravedlivý.

To je spousta lidí. Na Ježíšovu smrt se přišlo podívat mnohem více lidí, než na jeho narození. Jen andělé tam nebyli. Ježíš nevyužil možnosti poprosit Otce, aby mu poslal víc než dvanáct legií andělů. Pod Ježíšovým křížem není místo pro anděly. To místo je určeno lidem. Všem lidem. Těm, kteří jej chtěli následovat, kteří ho milovali. Ti tu stojí bezmocní. Nemůžou Ježíše zachránit. To místo je určeno i náhodným kolemjdoucím, kteří můžou jen projít, popřípadě se ušklíbnout a pohodit hlavou. Je tu místo i pro posměváčky. Je tu místo i pro vojáky, kteří si chtějí zahrát kostky a alespoň něco z té popravky mít. Je tu místo i pro všechny, kteří Ježíše nenávidí. Ale i tihle všichni jsou pod křížem bezmocní. Všechno, co dokážou, je zabít člověka. Nedokážou ho zničit. Také je tu místo pro cizáckého setníka, který když to uvidí, uvěří. A je tu místo i pro zločince, který se na poslední chvíli obrátí k Ježíši a uvěří. Tihle dva, setník a zločinec, neuvěří až po vzkříšení, až když uvidí Ježíše oslaveného. Jejich víra se rodí právě u kříže.

To místo pod křížem je zvláštní. Kolik se tam toho může stát, pro koho všeho je tam místo. Pro co všechno je tam místo. Je tam místo i pro nás? Pro mě? Musí být. My, kteří jsme uvěřili, že Ježíšův život, smrt i vzkříšení jsou právě tou Boží cestou, ke které se máme přidat, my, kteří věříme, že Ježíš Kristus je Pánem a králem, musíme nejdřív pod kříž. Bez kříže není vzkříšení a není Ježíš král. Právě pod kříž máme přinést všechno své. Všechny naše naděje, naši víru a lásku. To vše dobré a krásné, čeho jsme jako lidé schopni. A máme sem přinést také to hnusné a špatné, co k člověku patří. Všechnu beznaděj, nevíru a nenávisť. Všechno to zlé, čeho jsme jako lidé schopni. Všechno odpad, který jsme v těch našich životech vyprodukovali, taky naše pokrytectví a strachy. Pro to všechno je pod křížem dost místa. Musí být. Ať to všechno naše vezme Kristus do pekel a nechá to tam shořet, přetavit. A Co z toho má smysl a má budoucnost, ať vezme s sebou zpět k nám a na věčnost. Jestli není pod křížem dost místa pro všechno naše lidské, pak Bůh tenhle svět nemiloval tak, že poslal svého jediného syna, aby každý, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný.

Ano, je to divné, divné a nespravedlivé. Proč má za všechno nést odpovědnost a trest jeden člověk? A jak může tenhle jeden člověk, umírající jako zločinec na šibenici, zachránit celý svět? To je holt Boží způsob. Můžeme se mu divit a chtít ho upravit, aby nebyl tak divný a nespravedlivý. A nebo můžeme tenhle Boží způsob přijmout. A z vděčnosti žít život, který třeba celý neshoří. Ze kterého alespoň něco vydrží na věčnost.

Pod křížem je dost místa. A jiná cesta k životu než skrze kříž nevede. Rozhodněte se sami.

Amen